

Esther Klaster

“Bewust over de hekjes héén werken”

**In 2022 is een nieuwe ronde leerlabs Sterk Beroeps-
onderwijs van start gegaan. Veertien leerlabs gaan
een jaar aan de slag met doorlopende leerroutes,
met subsidie voor een externe procesbegeleider.
Esther Klaster, adviseur bij Common Eye en expert op
het gebied van samenwerking in onderwijsvraagstukken,
blijkt terug én vooruit.**

**Nieuwsgierig
naar de ontwikkelingen
binnen de leerlabs?
Lees dan het nieuwe
digizine, binnenkort
beschikbaar op
[www.sterkberoeps-
onderwijs.nl](http://www.sterkberoeps-
onderwijs.nl).**

Nieuw dit jaar is dat de leerlabs konden intekenen op twee lijnen: een samenwerkingslijn, die zich toelegt op netwerkvorming, of een lijn over doorlopende leerroutes. Esther: “In de praktijk doen alle leerlabs tijdens het subsidiejaar nagenoeg hetzelfde: ze brengen vmbo- en mbo-docenten bij elkaar, ze verwijderen overlap in lesstof en bedenken activiteiten, zodat leerlingen met het mbo kennis kunnen maken.”

Voordeur

Leerlabs zijn soms teleurgesteld dat ze na een jaar niet v erder zijn gekomen, maar een doorlopende leerroute ontwikkel je niet in een jaar. Dat is goed om je vooraf te realiseren. “Bovendien is de kennis-makingfase  cht een waardevolle basis voor verdere

ontwikkeling”, benadrukt ze. “Een mooie beginvraag is ook: “Tot hoever gaat onze doorlopende route? Is dat tot en met de voordeur, of de eerste honderd dagen, zoals in het hbo? Of loopt de route door tot en met het mbo-diploma? Mogelijk hebben scholen daar verschillende idee en over.”

Integraal onderdeel

Bij de leerlabs is de hamvraag: hoe kun je bestuurders en directies verleiden om na de subsidieperiode zó te blijven faciliteren, dat het ontwikkelen van routes door kan gaan? “De overgang tussen vmbo en mbo is van niemand. Daar ga je niet eenzijdig vanuit je school mee aan de slag. Het grootste risico van extern

gestimuleerde of opgelegde samenwerking is dat het wel een impuls geeft, maar borging uitblijft. Bij spontaan ontstane samenwerking is het risico juist dat het onvoldoende op gang komt, omdat de aandacht ervoor niet georganiseerd is.

Voor alle organisaties geldt: alles wat je opdeelt, moet ook weer bij elkaar kunnen komen. Je moet over de hekjes h en kunnen werken. Dat vraagt bewustzijn en facilitering. Organisaties kunnen ook overwegen om deze inzet in beoordelingssystematieken op te nemen. Dan komt werken aan doorlopende routes niet extra bij je takenpakket, maar wordt het een integraal onderdeel van je rol als docent.”